

KNÄOSTEOTOMIREGISTRET – STATUS EFTER FÖRSTA ÅRET

Annette W-Dahl^{1,2}, Lars Lidgren^{1,2}, Martin Sundberg^{1,2}, Otto Robertsson^{1,2}

¹Svenska Knäprotesregistret, ²Lunds universitet Institutionen för Kliniska vetenskaper, Lund, Ortopedi

Introduktion

Knäosteotomi är en ledspärande kirurgi som kan utföras med olika metoder och tekniker och används främst till yngre och/eller fysiskt aktiva patienter med såväl artros som medfödda och förvärvade deformiteter. Studier har visat att knäosteotomier har minskat i Sverige under åren, från att ha utgjort ca 30% av knärekonstruktionskirurgin i början av 80-talet till 2,5 % 2007. Men under de senaste åren har det introducerats nya metoder och tekniker inklusive nya fixationsmaterial och benersättning vilket gör att en rikstäckande registrering av knäosteotomier är nödvändig. Syftet med Knäosteotomiregistret är således att öka kunskapen om användning, patienter, indikationer, metoder och tekniker.

Patienter och metoder

1 april 2013 startade en prospektiv nationell registrering av knäosteotomier (proximala tibiaosteotomier och distala femurosteotomier), primäroperationer och reoperationer oavsett diagnos och ålder motsvarande den registrering som sker för knäproteser.

Resultat.

203 knäosteotomier har registrerats under första året vilket motsvarar ca 85% av slutenvårdsoperationer med åtgärds-koden NGK59 enligt Socialstyrelsens register för 2012. 32 kliniker har rapporterat till registret från Umeå i norr till Trelleborg i söder. 10 kliniker rapporterade 10 eller fler knäosteotomier under året och dessa kliniker inkluderade 60% av osteotomierna. 90% av osteotomierna utfördes med indikationen artros. 69% av patienterna var män, 70% var under 55 år och medelåldern var 50 år (range 19-67 år). Open wedge osteotomi var den metod som var vanligast förekommande (90%) och intern fixation användes vid merparten (67%) av open wedge osteotomierna. Det används ett flertal olika fixationsmaterial med eller utan bentransplantation av eget eller syntetiskt ben.

Diskussion.

Det första årets registrering av knäosteotomier indikerar att dessa utgör en allt lägre andel av knärekonstruktionskirurgin, att metod och teknikval förändrats och att allt färre kliniker utför knäosteotomier än vad som tidigare rapporterats i Sverige. Däremot är patientselektionen densamma som beskrivits tidigare.

Konklusion

En rikstäckande registrering av knäosteotomier kan ge information angående val av metod och teknik vid knäosteotomi som kan ha betydelse för risken av komplikationer på både kort och lång sikt samt även påverka en eventuell framtida knäprotesoperation tekniskt sett likväl som resultatmässigt.

Totalt får utrymmet inte överstiga 1 A4-sida i detta format (Arial, 12 punkter).